

[Elämä vaa on välillä perseestä...](#)

Hei! Oon 13-v tyttö. Mulla on viime aikoina ollu jotenki tosi vaikeeta. Mun vanhemmat riitellee usein ja mulla on ollu kavereitten kaa riittoi. Oon vähä aikaa sit alottanu yläasteen ja oon saanu uusii kavereit mut tuntuu et neki vihaa mua en tiiä miks. Yks henkilö puhuu musta koko ajan paskaa ja levittää must kaikkee mikä ei oo totta. Sen takii oon menettäny pari mun hyvää kaverii. Se on myös saanu mun itsetunnon laskee iha helvetisti.

Oon haukkunu itteeni huoraks sen takii ku mulla oli poikaystävä ja jätin sen 3kk seurustelun jälkee koska ei nähty koskaa. No olin noin viikon sinkku ja aloin toisenkaa ja olin 2pv senkaa kunnes mua alko ahistaa yli paljo. Siinä oli seki suhde :/ Nyt oon vaa sanonu ittelleni et "vittu oon paska ihminen" ja "vitun huora".

Oon viillelly semi usein viime kerran arvet näkyky jalassa vielä. Mulla on ollu muitaki itsetuhosii ajatuksii. Toivoisin vaa välillä et voisinpa vaa kuolla ei kukaa kaipais. Oon nyt viimeste 2kk aikana syrjäytyny kotii enkä oo ollu hirveesti mihnää. Enkä haluu puhuu kellekkää tästä koska tuntuu et se tuottaa vaa lisää paineita...

Yks yö karkasin parin kaverin kaa ryypää ja olin sit mun yhen kaverin kaa iha kännis. Mut mä varmaa lopetan tän tarinan ku itkettä nii et en meinaa pystyy kirjottaa. Pahoittelen kirjoitusvirheet ja sekavasti selitetyn tarinan. Mut kiitos sulle joka luki tän? kaikkee hyvää teille :)